

כה:

עין משפט
נר מצוה

קצב א מיי פיר מנהל
כלים הליה ועי
הסנות ודימ:
קצ ב ב מיי שס פיר
הלי ב:
קצב ד מיי פיר מנהל
מנשר הליה ועי
הלקט ט (א"ע יד פמן
שלא ספיק עד):
קצב ה מיי פיר מנהל
מנשר שס פיר:
קצב ו מיי פיר מנהל
מקורות בלי סמ
עמן רמז מושג יידי פיר
דא ספיק עד:
קצב ז מיי פיר מנהל
בכורות הלכה י יא
ופיר מנהל שקלים הלי
ה:
קצב ח מיי פיר מנהל
מנשר פיר:

שיטה מקובצת

א פטורין מן הקלכון. נ"ב
 ע"י חוס' בכורות דף ג'
 ע"ב: **ב** להקיש בקורנס
 שהיו בה פחיסות ומרחק
 ומקישן ופושטן בקורנס:
ג בתמיהה דהיכא רמיזא:
ד וטבל חמור לענין
 מינו ועוד שאפ' בהחמין
 פוטרים: **ה** וכדי מלתו
 דכונן להוציא.

דבינו גרשום

[illegible]

שזו ישנים חרצנים שיוצאין
עד שלא החמץ אינו נקט במ
שלא החמץ חשוב מים ופוס
כלום על המים כלומר דלא
אלא כד

מִמָּוֶה שָׁמָּה הָיָה בֹהַב, אֲגוּלְתֵּיהֶם קָצִי דַּפְסוּטֵיהֶם פְּשִׁיעַת דְּלִי עַן
הוּא לְחִתְקַשׁ לֶשֶׁן: **מִבְּלֵל** רַבִּי עֲצָם מִקְבְּלֵי טוֹמָאָה.
מִדְּלוֹרֵימָה קָה בְּעִי לְאֹמְרֵי דַּהֲא פְּשִׁיעַת שֵׁשׁ בֶּהֶן טוֹמָאָה דַּמְחִיתִין
הִיא בַּמִּסְכָּה כְּלִים (פ"ב מ"ב) וּמִיֵּיתִי לֵה בַּפִּי"ק דְּשַׁבָּת (דף טו.)

כלי עץ וכלי זכוכית וכלי עפר
שפוטיות וטורין ומקצתיהן שמואל:
שאר בהמה היום מנין ת"פ וכל
מעשהו. ואם תאמר דכפר
בהמה אשה (שם דף סד.) דריש דבר
הוא מונח היום ומונח הפירה מנגד
לעור חסוק וכו' מכל י"ח דלן
לרבות מיוכל אלף עלמות שדמיין לו
אלה של עזים ושל בהמה אלף כשער
אלף דמו ואם תאמר והאם חסוק ליה
ומהתם מנגד ועוד י"ח דלן ידעין
אלף דומיא דנגד ועוד: וזה וזה
הפסוק. פירוש מרים צין גדולים וצין
קטנים גדולים מפני שמרים ביחוד
וקטנים מפני שלא נגמרו ואחרי זה
זה וזה לחצין גדולים נגמרו נגמרו
קטנים לפי שטונים יותר ופירוש
הקוטנים לחוק דפירש זה וזה לפסוק
קטנים מרים ומתוקים זה וזה לחצין
גדולים מרים ומתוקים והשם אלף
היהא מענין אחד ועוד דלן נבי
גדולים למאז חוה היה ליה לפרוש
גדולים מרים כיון דלאריי נמי במתוקים:
התמר בו. פירש כקוטנים
מים המתנים בתרלס

וְנִרְאָה דְּמִיירִי בְּנִים הַגְּנוּסִים בְּשִׁמְרֵם
דְּיִמְיָא דְּהַמְמַד וּמִן מִס בְּמִדָּה
מְתִיבִי עַל גְּבֻרָא דְּמִיירִי דְּנִתְּמִי
בְּשִׁמְרֵם בְּנִתְּמַעַם בְּפֻקֵּי הַמוֹכֵר
פִּירוֹת (ב"ב י"ד) וְאִינֵם שִׁיר לְגַמְרִי
בְּנִתְּמַעַם בְּפִי אֵלֹו עִירִין (פְּסָקִים מ"ב):
וְפֻסֵּל אֵת הַמְּקוֹה. הִיטֵּי מְקוֹה
מִקֵּר אֵלֵּךְ שֶׁלֹּא יִשְׁלַח וְיִפְסֵל
בְּגֹוֹשׁ עֵינֵי דְּפִירִשְׁטֵנּוּ בְּפֻקֵּי הַמוֹכֵר
אֵת הַבֵּית (ב"ב דף ס"ו ד"ה מַלְלָא):
הַמְתַּמֵּד וְנָתַן מִיָּם בְּכַדְהָ.
וְאֵם תִּמְכֹּר וְלִקְחָהּ
בְּנִתְּמוּ תִלְתָּא וְאִתָּא אֲרֻצָּה וְיֵשׁ לְמוֹר
לְבִטְלֵי עֲלֻמָּא חֵיב אֲפִילוּ לֹא הִמְכִּין
וְאִם תִּמְכֹּר וּמֵאלֵּי טַעְמָא דְּרַבִּין
דְּפִירוֹ שִׁמְרֵם שִׁיר בְּהֵם טַעַם יוֹ

ואף על גב שלא החמץ והלא כל איסור שצבורה שלא בזמיו נזוין
 טעם ד' וטבל חמור לענין א' שלא בזמיו יאסור שאפילו החמץ פוטרין
 בהמים לתואן דאמר בהחמץ מחלוקת ואפילו בטבל ודאי איירי בדמשמע
 בצ"ב המוצר פירות (ב"ב דף יז.) ויש לומר דין בזמיו אפילו בפחות
 מששים אפילו רמא אחת תלתא ואחא תלתא ופולגא טעם גמור
 לזרענן כנפאר איסורין דהכל לא הוי אלא קפולא בעלמא: א"ר רבי
 יהודה אף ע"ז גב רמא החמץ: אף על גב דרבי יהודה להחמיר איירי
 להחמיר במשך והכל להקל הוא דניקח כדכף משך ואין פוסל
 אחת המקוה קטנה הש"ס דלא שנה אקיש לפירוש רשב"ס דהאמור
 פירות (ד"ה יז.) גבי פולגא דאחרים ורענן בצורה פרי הגפן דקאמר
 הש"ס כדמלא תלתא ואחא תלתא לא פליגי אלא כדמלא תלתא ואחא
 תלתא ופולגא ופריך ליה מהא דפליגי כדכי מדתו ולא יותר ומשני
 כיצור נמי פליגי וכדי מדתו י' נקט להודיעך כהו דרבי יהודה
 והשחא קשיא דמאי משני תפשי אחאי לא מוקי נמי פולגאיהו דרענן
 ואחרים כדכי מדתו י' היכי דפליגי ר' יהודה ורענן ומיך שס רשב"ס
 כיצור יהודה ומתיבי כדכי מדתו היטו לתמרא לא איפשר לומר כן
 כדמשמע הכא ומריך לפרס דגמרא ש"ל כרענן דפטירי כדכי מדתו
 ומוקי אחרים ורענן כרענן דרבי יהודה אי נמי משמע ליה דרבי יהודה
 מתיבי מדאורייתא כדמא תלתא ואחא תלתא ופולגא לכך מהמיר
 מדרענן כדכי מדתו ומתימין כדמא תלתא ואחא תלתא ופולגא:
 דהאחא

עליו והוא ליה כשכנו וכן עירו: גמ' כדי מדשו. ולא יומר
ר' יהודה מחייב. במעשר דכוליה פירא הוא וחכמים פוטרים הוא

[illegible]

(6) עד כאן עיר לעמוד הקודם. (7) הלאה לזיל החמד כלומר שזו נקראת מחזקתם שאירון ליתם נמים ויזיל מהם עתה יין עד שלא החמד

הכל שוחטין פרק ראשון חולין

לשון. בשופינה לית"א בלע"ז: **לשון**. במשפחות זהב לניו: **לגדר**. גרועות"י. לשון שיך כבלי כחול לגדר שיך כבלי זהב וכסף: **לכרכר**. מצוירים שקורים וי"ל: **לפקוש בקורנס**. פ"שם זו פחיתות ופושטן בקורנס: **ספור**. הואיל ולא נממרה כל מלאת

נטיו ולקמן מפרש טעמא: מחוסר
 כסוי טמא. שאין הכסוי ממלכת
 הכלי הכסוי לו לא אחר הוא וכלל
 כסוי הוא כניווי: מאי טעם. גומלי
 כלי מחכות דטורין ומאי טעם של
 עץ דטמאין: הואיל ולכבוד עשויין.
 הן דממכת הלכך לא חשיבי על
 למילתיהו עד שגומר כל ממלכת
 כיבודן: הואיל ודמיין יקריס. ועד
 דעבידי לני לא חסו למילתיהו לימכר
 כיורכ כדאין וכו': כלי עלם.
 דמסא יקריס ואין עשויין לכבוד להו
 נחמן הוא ככלי מחכות וכו' יוחנן הוא
 ככלי עץ: דכלי עלם מקבליס טומאס.
 בתמיה גוהיכא רמא: להביא דבר
 הכא מן עורס. מקריטמ ומטלפס.
 דהא כל עורס כדדיא כמיב כרשא
 דקרא: מן הקריס גרמיין ולא
 גרמיין ומן הקריס: פרע גופות.
 גון לפרי גרמיין עשויס מהס
 כלס: קניס חייבין. כעשר
 שדרכן לאוכלן כקוטנס קודס שיהו
 מרס: מקויס גדולים חייבין.
 שגמר פריס: קניס פטורין.
 שאין דרך אכילתן כד: וזו וזה לפטור.

לחיוב גדולים למאי
יכול למתקן ע"י
התמודד עד שלא
בכסף מעשר 'ופוסל'
ניקה בכסף מעשר
ה'האחין השותפין'
ר'ין ממעשר בהמה
פטורין מן הקלבון:
רבי 'יהודה ולא רבנן'
מ' מים במדה ומצא
הודה מחייב מני אי
ר' יהודה אע"ג דלא
מר רבה בר אבבה
בשהחמיץ

לפסול את המקוה בשלשה לוגין מים שזינן אם נפלו לתוכן קודם שהושטו בו ארבעים טאה ויין אינו פוסל את המקוה: **ספד**. מים המתים כהחלטים ולכשהחמין ותוסס נעשה יין והתחד עד שלא החמין מים בעלמא הוא ויטבא בו חרות פסול מקוה ואינו טובא בו חרות קיחת ממער ולכאז שהחמין ירבו בו קיחת ממער לא ירבו בו פסול מקוה: וכן האחין השופטין כשחייבים בו. האחין שכן שופטין בירושלן: כשחייבין קלבון פטורים ממער כהמה. חלקו ולכסוף כשהחמו חייבין קלבון כשחייבין שקליהן וביאין שי חלאי שקלים ועותין שמי קלבונות והקלבון הוא לשון הכרע שהחייב להכריע שקליהן או נמוז שן שניה שקל שלם נותנין שמי קלבונות שהיה להן לשקול לחאלין: ופטורין ממער כהמה. כל הנוולרים להם כל ימי שותפותם שהשותפות פטור ממער כהמה כבדורות כפרק בתרא (דף נ: ו) יהיה לך (במדבר יח) ולא של שותפות והתא מוקי ליה להאי קרא כהמה ממער ופגרי: כבדורות כמי: וכשחייבין כמער כהמה. כהן אם חלקו מעולם חייבין כמער כהמה לעשר כל הנוולרים להם כל ימי שותפותם דאמר התם יכול אפילו קט בתפוסת הכית תלמוד לומר יהיה ופטורין מן הקלבון לגמרי שוקלין בין שניהם שקל שלם שמומן אפילו שחוקי עומד וזביתם השוקל בין שניהם שקל שלם חלקו זמני עירי ופטורין כהמה פטור מן הקלבון דתנן בשקלים (פרק א משנה י) השוקל על די עמי או על די שמי או על די בן עירו פטור ובניו ומי אין מלות שקליהם ואם מלא יותר הכל מודים שחייב לעשר שהי ים כאל יין: ל ולא נוסף בו כלום אף על פי שיש בו טעם יין אינו כלום: כשהחמין

אליהו קט המסיים הרים, נגן אחי שלם הספיקו לחלוק ירידתם עד עוללו להם ולדת, מילי
המסומן אחרי תיקנה, נגן אחי שלם הספיקו לחלוק ירידתם עד עוללו להם ולדת, מילי
דמוסין בעלמא חסד, דנעלה לא חסית אהר, וספריסם תעשר נהמה, נגן המסומן
המסיים, מסתור, מן קרלן, מילי היה חסין קט המסומן חסין וספיקו לחלוק ירידתם עד עוללו להם ולדת, מילי
ומצא כדו מרדו מרדו, מלגש שרן מן אלן חסין, מילי מלגש שרן מן אלן חסין, מילי מלגש שרן מן אלן חסין, מילי
דמיה בעלמא חסד דמיה שרן מן אלן חסין, מילי דמיה שרן מן אלן חסין, מילי דמיה שרן מן אלן חסין, מילי

ישו מיתת וכו'.

מסורת הש"ס

(ג) וְהָיָה הַשְׁמֵרָה וְהַלְוָה
 (ד) וְהָיָה הַשְׁמֵרָה וְהַלְוָה
 (ה) וְהָיָה הַשְׁמֵרָה וְהַלְוָה
 (ו) וְהָיָה הַשְׁמֵרָה וְהַלְוָה
 (ז) וְהָיָה הַשְׁמֵרָה וְהַלְוָה
 (ח) וְהָיָה הַשְׁמֵרָה וְהַלְוָה
 (ט) וְהָיָה הַשְׁמֵרָה וְהַלְוָה
 (י) וְהָיָה הַשְׁמֵרָה וְהַלְוָה
 (יא) וְהָיָה הַשְׁמֵרָה וְהַלְוָה
 (יב) וְהָיָה הַשְׁמֵרָה וְהַלְוָה
 (יג) וְהָיָה הַשְׁמֵרָה וְהַלְוָה
 (יד) וְהָיָה הַשְׁמֵרָה וְהַלְוָה
 (טו) וְהָיָה הַשְׁמֵרָה וְהַלְוָה
 (טז) וְהָיָה הַשְׁמֵרָה וְהַלְוָה
 (יז) וְהָיָה הַשְׁמֵרָה וְהַלְוָה
 (יח) וְהָיָה הַשְׁמֵרָה וְהַלְוָה
 (יט) וְהָיָה הַשְׁמֵרָה וְהַלְוָה
 (כ) וְהָיָה הַשְׁמֵרָה וְהַלְוָה
 (כא) וְהָיָה הַשְׁמֵרָה וְהַלְוָה
 (כב) וְהָיָה הַשְׁמֵרָה וְהַלְוָה
 (כג) וְהָיָה הַשְׁמֵרָה וְהַלְוָה
 (כד) וְהָיָה הַשְׁמֵרָה וְהַלְוָה
 (כה) וְהָיָה הַשְׁמֵרָה וְהַלְוָה
 (כו) וְהָיָה הַשְׁמֵרָה וְהַלְוָה
 (כז) וְהָיָה הַשְׁמֵרָה וְהַלְוָה
 (כח) וְהָיָה הַשְׁמֵרָה וְהַלְוָה
 (כט) וְהָיָה הַשְׁמֵרָה וְהַלְוָה
 (ל) וְהָיָה הַשְׁמֵרָה וְהַלְוָה

גורל אור השלם

וְכָל בְּגֵד וְכָל בָּלִי עוֹר
לֹא מַעֲשֶׂה עֲוִים וְכָל
לֵי עֵץ תִּתְחַטֵּא:
בַּמִּדְבָּר לֹא כֹ

הנהות מהר"ב

רנשבורג
 תר"ה הממחד ונמן
 וטבל חמור לענין
 וללא במינו. ונ"ב כלל
 חוקי תיבת שלל וכלמית
 ג"ז דף ע"ג ע"ב דווקא
 חמור במינו חמור הטבל
 יין כממשרות מ"ה משנה
 גר"ס ובמ"ט שם בדי"ה
 פטור וכי יעשה:

לעזי רש"י

מ"א. שופין.
והשני
דטושייך]. לגור.
סק (בסופיה).
ל [נא"ל].
נריב שחר.
יפו". מן קרס.

מוסף רשמי

[illegible]

הלכך אחים שהן שותפין
פטורים ממעשר בהמה,
זה להם היחודה דקיימא
כעיי' בכורות ו': ע"ש.
זה וטעמא חמרא, קיומא
טמא (שם).